

1. Dziś obchodzimy liturgiczną uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. To najstarsze święto maryjne w Kościele. Powstało na Wschodzie („Zaśnięcie Bożej Rodzicielki”), a od VII wieku znane jest także na Zachodzie. Ogłaszając dogmat o Wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny w 1950 roku, papież Pius XII w konstytucji apostolskiej „Munificentissimus Deus” napisał: „[...] powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej”. W ten sposób została ukoronowana wielowiekowa tradycja Kościoła i żywa do dziś wiara, że Maryja jest naszą Pośredniczką, Opiekunką, Pocieszycielką, Nadzieją i Królową.

2. Wszystkie polskie serca podążają dziś do Częstochowy, na Jasną Górę, gdzie od pokoleń z głęboką wiarą modlimy się do Matki Bożej Królowej Polski oraz do innych maryjnych sanktuariów. Dziękujemy Maryi za Jej opiekę nad naszą Ojczyzną, nad rodzinami i wspólnotami parafialnymi. Prosimy o pomoc w rozwiązywaniu trudnych spraw naszej codzienności, w dochowaniu wierności Bogu i Kościołowi wśród tylu współczesnych zagrożeń i nieustannych ataków szatana. Z Maryją łatwiej nam podążać ku niebu.

3. Dzisiejszą uroczystość w tradycji polskiej nazywamy świętem Matki Bożej Zielnej. Zazwyczaj na tę porę przypada koniec żniw. Wdzięczni Maryi za opiekę przynosimy dziś bukiety z ziół, kłosów i kwiatów, a rolnicy składają u Jej stóp wieńce dożynkowe. Kościół je błogosławi, aby stały się znakiem naszego dziękczynienia. Przypomnijmy, że liturgiczny gest błogosławienia rzeczy ma być okazją do wychwalania Boga Stwórcy za wszelkie otrzymane dary. Jednocześnie jest prośbą, aby błogosławiony przedmiot zawsze przypominał o Bogu i Jego dobroci, o Bożej opiece. Pobłogosławione wiązanki zanieśmy do domu, niech umieszczone przy wizerunku Maryi ciągle przypominają nam o wielkich rzeczach, jakie Pan Bóg czyni dla nas.

4. Naszą modlitewną pamięcią obejmujemy dzisiaj także doniosłe wydarzenie w naszej narodowej historii dokładnie sprzed stu lat: tzw. cud nad Wisłą, kiedy to nasze wojska oparły się przeważającej sile wojsk bolszewickich w 1920 roku. „Cud nad Wisłą” uważa się za zwrotny punkt w historii XX-wiecznej Europy, gdyż powstrzymał „czerwoną inwazję” na Zachód i pozwolił uniknąć kolejnego rozbioru Polski.

5. Przez ręce Maryi polecamy dzisiaj Bożej Opatrzności Wojsko Polskie, wszelkie wysiłki polskich żołnierzy zmierzające do zachowania pokoju i bezpieczeństwa nie tylko w naszej Ojczyźnie, ale i wszędzie tam, gdzie szerzy się terroryzm, gdzie dzieje się krzywda. Pamiętajmy o nich w ich doroczne święto.